

REVERENDIS-
SIMO ET ILLUSTRIS-
SIMO PRINCIPI AC DO-
MINO;

D. THEODORO, DEI GRATIA PA-
DERBORNENSIS ECCLESIAE EPISCOPO, SACRI
Romani Imperij Principi,
DOMINO CLEMENTISSIMO.

*T*rara Phœnix avis, & non nisi
quinto quoque seculo ex rogo suo re-
nascens, Indiae viciniam, & cedri-
na nemora in Libano permeare dici-
tur, & vix se credere oculis morta-
lium; ita atatum certis intervallis

Dei optimi parentis summo benefi-
cio, viri quidam heroicis virtutibus excellentes, humani
generis commodo exoriri, & tanquam Phœnices rari
apparere solent; qui vel Ecclesiae praeclarè consulant, vel
Remp. cum laude, & multorum insigni utilitate, felici-
ter, & tranquille gubernent. In his ego Meinvercum
numerare non verear, ornatissimum cum alijs virtutis
insignibus Paderbornensis Ecclesiae Pontificem; tum hoc
supra ceteros omnes, qui multis retro annis eum anteces-

Nnn 2 serunt

serunt eximium, quod ciuitatem, & sedem, quam, templo exusto, nactus erat inopem, & afflictam, sicopibus ac operibus ornarit, ut, quod de quodam dicitur, ex lateritia fecerit marmoream, id est ex lutea, & ruderibus immersa, cultam & splendidam. Sed Clerum, quem censu mediocre, & exemplis ac disciplina propemodum nactus erat orbem, idem quoque locupletauit, non solum vectigalibus, sed Bustorpiano à fundamentis exstructo, fundatoque nouo Collegio, auxit; quin & Cluniaco ab usque Burgundia preclaris morum institutis ad se vocatis Monachis, & peramplo cum basilica ijs constituto domicilio, omnes suos iuuit, rarissimis pietatis exemplis. De populo quid dicam? cuius ut salutem tueretur & tranquillitatem, mœnibus oppidum cinxit, leges ciuibus optimas dedit, stipe multa, & liberalitate egentium inopiam subleuauit. Iam etiam de litterarum studijs, & optimarum artium cultu num tacebo, cum Meinverci etate Paderbornensis clerus gymnasium habuerit, prestantium ingeniorum laude, & doctrinarum usu florentissimum?

Denique, ut in pauca rem conferam, Meinvercus is Sacerdos, & Episcopus fuit, cuius opera, studio, munificentia, pietate, & religione, perfectum est, ut ubi morum barbaries, & agrestis hominum auferitas olim domicilium collocarant, istuc, virtutis cultus, & humanitas eruditione iuncta, mutatis quasi sedibus, commigrasse videretur. Quae quidem cum in Meinverco magna sint, ut certè sunt, haud profecto decuit,

deciuit, eius Pontificis claritatem, à quo decora, & merita tanta, in Paderbornensem Ecclesiam profecta sunt, diutius, aut tenebris oblitescere, aut obliuione inobscurari. Quin, ut ipse prodiret ultro, hoc facilius eum exorari posse, confisus sum; quia etatum hoc interuallo, te Illustrissime Princeps, & Reuerendissime Præsul, ceu renatum alterum Meinvercum, & tanquam eius Ecclesiæ Phœnicem agnosceret, & sibi ac Clero populoque, palingenesiam illam gratularetur. Enimvero, ni pudor mihi modum statueret, & tua, Reuerendissime Præsul, modestia, officij admoneret, ex te ipso possim omnia, quæ in Meinvercum cadunt, laudis argumenta contexere, & in latissimum inde campum prædicationis virtutum tuarum, excurrere. Ecclesiæ iacentes fortunas subleuatas, Clerum auctum vœtigalibus, splendidum, & amplum Societati nostræ Collegium positum fundatumque; idque addita Probationis domo, & Academia illustratum. Erecta, quæ prostrata prope iacebant, auita pietatis, & ingenuarum artium studia. Ciuitatem improborum machinatione perditam prope, manu bellica recuperatam, & feliciter legibus suis restitutam. Denique nouas arces, plena dignitatis ampla exstructa domicilia, ararium, quod antea nullum, parsimonia, & nullius iactura copiosum; rem familiarem, nec sumptu inutili dilapsam, nec luxu imminutam, sed munificè, & fructuosè expensam: quid aliud inquam hæc omnia, nisi reuiuiscantis Meinverci meritorum testata quedam, & clarissima documenta sunt? Sed ne nimium auribus

DEDICATIO.

tuis Illustrissime Princeps dedisse videar, alijs hac commemoranda relinquo. Illud quidē hoc pertenui lucubrationis munusculo, efficere conatus sum, ut Reuerendissime, & Illustrissime Patrone intelligeres, quae singularia, & maxima in Societatem nostram beneficia contulisti, eorum memoriam non istius tui Collegij parietibus concludi, sed omnium nostrum, quotquot Societati nomen dedimus animo gratissimo recoli, & conservari. Fuldae XXVI. Augusti Anno MDCXIV.

Celsitudini Vestrae Deuotissimus
Christophorus Brouverus.